

זכות להתגונן

בסוף המאמר הוספתי קריאה לפעולה (המכוונת למשלוח לחבר הכנסת "שלך") ושאלות משוב, שאתרגם בכל ראש חודש לסטיסטיקה של משאל-עם לא רשמי.

רוב שליטי העולם ומשרדי החוץ של רוב המדינות מסכימים שקיימת למדינת ישראל זכות להתגונן. ואנחנו שמחים שכך ומסכימים איתם...

מבחינתי, אין טענה מקוממת יותר מזו!

לתת זכות להתגונן פירושו גם שלגורם אחר קיימת זכות לתקוף ושאחרים מסוגלים להחליט במקומנו מה מותר ואיך לפעול. לפחות, כך אומר לי ההיגיון. סוג אמירה זו כל כולו העמדת פנים של אדנות, פטרנליזם וקולוניאליזם והיא אינה מקובלת עלי: כאשר היא נתקפת, מדינת ישראל חייבת להתגונן עד להשגת ניצחון מוחץ. לא זכות, כי אם חובה ככל מדינה ריבונית: איננו מדינת חסות בעלת זכויות, מוגדרות לכתחילה על ידי אחרים. אני גורס שהחובה להתגונן היא טבעית ואין עליה וויכוח, ושלעומת זאת אין לאף מדינה, אין לאף ארגון, ואין לאף איש או אשה פרטיים זכות לתקוף צבאית או אחרת את מדינת ישראל, אזרח ישראלי או תושב ישראלי בארץ או בחו"ל, אפילו לא תייר המבקר במדינת ישראל, או לחבל כל סמל, אתר ומתקן בעל זיקה כלשהי לישראל או לישראלי.

איני זוכר שמדינת ישראל תקפה ארץ אחרת מרצונה או מיוזמתה בלי שנדחקה לכך. תמיד הבלגנו, לרוב יותר מדי לחוסן הלאומי שלנו. תמיד התגוננו מפני תקיפות – וברוך השם ניצחנו, למרות טענת כמה אנשים הזויים. נראה לי שהגיע הזמן לשלול מאויבינו באשר הם לא רק את היכולת לנצח, אלא בעיקר את ה"זכות" ואפילו את הטעם לתקוף בכל צורה, צבאית, מדינית, משפטית, בריאותית, כלכלית, רעיונית או דתית.

תקיפה צבאית

מי שתוקף צבאית, עלינו להזכיר לו שמדינתו לא רק תובס, אלא היא תסופח למדינתנו ומס פיצוי, כפול מסך הוצאותינו במלחמה ומתיקון הנזקים שגרמה לנו גם יחד, יושת על התושבים הנותרים של המדינה או על החברים הנותרים בארגון, על שרידי האויב שתקף: כמו במעמד המחבל, כך עם ארגון או עם מדינה שבוחרים להיות אויבים לנו, בוודאי במעשים, אך גם בהכרזות "דיפלומטיות", פוליטיות או בעלות גוון דתי לכאורה.

בנוסף למאמצי התגוננות הנדרשים במחיר כלכלי סביר, עלינו להכריז על מדיניות זו בפומבי ועלינו להתנהג בהתאם לאלתר ותמיד. בעקבות הכרזה זו, מקום בו חייל צה"ל בשירות חירום נאלץ לפעול, מקום זה יישאר בסמכות כנסת ישראל ובריבונות אזרחי ישראל. אין לנו שום סיבה "להתחשב", אין לנו שום סיבה לרצות ממשל זר כלשהו, אין לנו שום סיבה לחשוש מ"סנקציות"¹, אין לנו שום צורך להביא בחשבון "משפט בינלאומי" או לחץ דעת קהל מונחת תקשורת². אין שום צורך להמציא "חפים מפשע" או "בלתי מעורבים" אחר מעשה תקיפה נגדנו. אין שום סיבה

¹ למה לא לדבר עברית? אין לנו שום סיבה לחשוש מעונש על כך שנתגונן וננצח.

² בנושא זה, אדיר זיק ז"ל היה אומר "תשקורת".

אמיתית לחשוש מ"מהומות". אם אזרח או חייל ישראלי נתקף, הארגון האחראי או המדינה ממנה יצאה התקיפה צריכים להישמד בו במקום.

אחרי ניצחוננו, אין עלינו רשות לשקם את הריסות אויבינו כאשר הם נשארים במקומותיהם, כי אין אנחנו מוכנים לסבול "עוד סבב לחימה" עתידי או מלחמת התשה. אם אויבינו ברחו כולם, כן נשקם – לנו! לא להם – את מקומותיהם לשעבר. אבל אם אפילו חלק מהתוקפים נשארים תקועים ביישוביהם, אין לשקם ואין לפתח לפחות בחמישים השנים לאחר מעשה התקיפה: ניצחוננו חייב להיות ברור, מוחלט ושלם גם בעיני אויבינו לאורך זמן שני דורות כדי שיופנם כראוי. מי שתוקף חייב לסבול ובנוסף חייב לפצות את הנתקף.

וכאשר בכל זאת אויב כלשהו מנסה לתקוף אותנו, צריך לזכור את היחס שהוא עצמו קבע: 400 מחבלים תמורת חייל אחד שלנו. כדי להיות ברור לגמרי: על כל בלון תבערה בודד, ארבע מאות תחנות דלק, מצבורי דלק או מכליות דלק של האויב צריכים לבעור; על כל מטען נפץ בודד במרכז מסחר שלנו צריכים להתפוצץ ארבע מאות קניונים, שווקים או מרכזי מסחר שלהם; על כל מפעל מושבת שלנו חייבים להשבית ארבע מאות מפעלים או מקורות פרנסה שלהם – ואלה כוללים למשל גם סירות דייג או פרדס; על כל ישוב שנתקף, חייבים להרוס את כל הבתים בארבע מאות ישובים או שכונות של האויב³; וכיוצא באלה, למען האיזון הראוי על פי דעתם. אמנם אם לא ימצאו לאויבינו ארבע מאות מטרות, נסתפק במה שיש, ולעולם לא פחות מעשר מטרות⁴.

יחד עם זאת, שיגור טילים שונה: לא נענה לשיגור טיל בשיגור ארבע מאות טילים. טיל הוא הכרזת מלחמה, לא אירוע טרור והכללים למלחמה שונים. במלחמה מנצחים תוך השמדת האויב התוקף – לא מספיק כי נביים תקיפת עמדה לא מאוישת או "נשלח מסר", אלא בראש ובראשונה – ותמיד! - צריך במקביל לפעולות צבא, שמטרתן מיגור האויב והשמדתו, לנתק את זרימת החשמל אליו, את הספקת המים, את הספקת הדלקים, את הספקת המזון ואפילו התרופות, ואת החיבורים והשידורים לרשתות תקשורת ההמוניות לחודש אחד לפחות אחר סיום הלוחמה: מי שפתח עלינו במלחמה ושיגר לעברנו טיל, יותר אין לו זכות קיום עצמאית.

כמו במקרה של בני משפחות המחבלים, גם כאן יש צורך דחוף לתפוס את הכספים ואת הרכוש של כל מנהיגי המדינה התוקפת אותנו, או של ראשי הארגונים התוקפים, ושל כל בני משפחותיהם המורחבות ולהעביר את הזכויות על הרכוש לבני משפחות קורבנות ההתקפות. כספי ראשי המדינות או הארגונים התוקפים – כולל כל חשבונות הבנק המוסתרים, כאשר נמצאים – יחולקו בין הנפגעים במלחמת ההתגוננות מפני אויבינו⁵.

ושוב, כמו במקרה של המחבלים, אין לראשי ארגוני הטרור או המדינות התוקפים אותנו רשות לחיות מעבר ליום תבוסתם. על כן, מנהיגי האויבים⁶ יתייצבו לפנינו עם חבל כרוך על צווארם

³ בלי נוהל "הקש בגג": הם אינם מזהירים אותנו היכן ומתי יתקפו: גם אנחנו לא. ועדיף להתחיל בבתי המשפחות של מנהיגי אויבינו ובמפקדותיהם, עד שיבינו שאין לאיים עלינו ואין לתקוף אותנו בשום צורה.

⁴ עמדת תצפית ריקה אינה מטרה, היא רק כסת"ח ותירוץ תקשורת מעליב (לא רק אותנו, כי אם גם את אויבינו, כאילו אין הם "זכאים" להתייחסות כאויב ראוי: זו פגיעה אמיתית בכבודם, שהוא כל כך משמעותי בעבורם).

⁵ כמובן, שאין פעולות אלה גורעות מהפיצויים שמדינתנו החליטה עליהם. הפעולות הללו הן תוספות לתגמולי המדינה לקורבנות הלחימה ובו בזמן הן עונש לתוקפים ושכנוע שמנהיגיהם ישלמו אישית על מעלליהם.

⁶ כל ההנהגה המדינית – בין אם מלך, נשיא, יו"ר או ראש ממשלה והשרים, כל ההנהגה הפוליטית – חברי הפרלמנט וראשי המפלגות - וכל ההנהגה הצבאית עד לרמה של מפקד מחלקה.

וראש הארגון התוקף, או ראש המדינה התוקפת, יזכה ב"כבוד" לתלות את שותפיו לפשע, לפני שיתלה את עצמו – כל זאת בפומבי, לעיני שרידי חברי תנועתם או תושבי ארצם. בני משפחות המנהיגים כאמור יגורשו הרחק מאתנו, חסרי כל. עלינו להודיע מראש על "תעריף" זה ולהשית אותו בפועל תוך יום משוך הקרבות. הטעם לצעד זה פשוט: כפי שאותו איש הנהיג את עמו או את חבריו לתקיפה, כך הוא חייב להנהיג אותם באובדנם.⁷

הכרה במדינת פלסטין

אין ל"מדינת פלסטין" גבולות מוכרים, אין לה מטבע,⁸ אין להם מרכזי חיבור לתקשורת או לבנקאות אלא דרך מדינת ישראל – לכאורה זו שהם מבקשים לחסל, אין לה חוקה או כל מנגנון שליטה או ספר חוקים אחיד מוסכמים על "העם הפלסטיני", עם שלא נולד במקום אחד וחי לכאורה בכל מדינה ממדינות העולם – המונח "מדינת פלסטין" הוא הזיה לשונית שקרית כדי להימנע מלומר "שלילת מדינת ישראל" – וזו העילה היחידה של המצאה זדונית זו.

כל מדינאי, כל פוליטיקאי, כל דיפלומט, כל ארגון המבקשים הכרה ב"מדינה פלסטינאית" מכריז למעשה כי ברצונו לאיין את מדינת ישראל ולהפוך אותה למדבר, ובתוך כך מכריז שהוא מבקש להשמיד את כל יהודי העולם. בעיקר, הוא למעשה מכריז שהוא מתנגד לתרבותו – כי התרבות של ישראל היא מזמן הבסיס המוכר למה שנקרא "ציביליזציה": אם עשרת הדברות מוכרות ומכובדות בעולם כולו, הם עדיין ניתנו לבני ישראל והונחלו לשאר התרבויות דרכנו; אם בכל העולם לוח השנה מחולק לשבועות וכולל יום מנוחה שבועי, גם אלה ניתנו לבני ישראל לראשונה.

על כן יושת חרם וקרת על כל מדינה, על כל ארגון, על כל מדינאי, על כל פוליטיקאי, על כל דיפלומט, על כל מנהיג שמבקשים להכיר ב"מדינה פלסטינאית": על היהודים הגרים עדיין במקומות אלה או תחת שלטון האנשים האלה לעזוב את מקומותיהם לאלתר, על מדינת ישראל לסגור את שגרירותה ומשרדי הקונסוליות שם, על הסוכנות היהודית לסגור את משרדה, על חב"ד לסגור את בתי ההארכה במקומות אלה. כמובן, אין להתיר כניסה למדינת ישראל או לכל מוסד ישראלי בחו"ל לאותם אנשים, אין לכבד את עבודותיהם האקדמאיות ואת תוצאות תרבותם (שירים, סרטים, ספרים) ואין לסחור איתם – הם הכריזו שהם אויבנו ורצונם למחוק אותנו מתוך האנושות, ואויב צריך למגר ולהביס בלבד.

גם כאשר יתחלף השלטון במדינה או בארגון המבקשים להכיר ב"מדינה פלסטינאית" וההנהגה החדשה חוזרת בה מהכרזה מבישה זו, תוקף החרם ישאר במשך 50 שנה אחרי חילופי השלטון. אם אחרי 50 שנים, וגם במהלכם, כל בעלי השלטון, ההנהגה וההנהלה יביעו חרטה על דרישה זו, רק אז תהיה רשאית כנסת ישראל לדון עם ממשלת ישראל אם לקבל את המדינה או הארגון הסורר חזרה לתוך בני האנוש המוכרים.

⁷ האמת היא שאיני חושב שנצטרך להגיע אי-פעם לידי כך, כי אף אחד לא יעז לתקוף אותנו אחרי הכרזה כזאת. אבל למרות זאת אם מטורף כן יעז מסיבותיו הוא, אין להסס ומדינת ישראל חייבת לעמוד על ביצוע מעשה זה, ואין הוא פשע לפי שום הגדרה, אלא סיום לחמה אמיתי.

⁸ להיפך, המטבע החוקי הוא המטבע של אויביהם המוצהרים וכל המסחר ופעולות הבנקאיות מתבצעים דרך מנגנונים ישראלים.

לצערי, נמצאים בין היהודים הגרים בישראל אנשים שלא נגמלו מהגלות והם עדיין חשים צורך לנהוג באנטישמיות ולבקש בעצמם הכרה ב"מדינה פלסטינאית" או מבקשים לאמץ "פתרון שתי המדינות". המסכנים האלה סובלים להבנתי מתופעה דומה ל"סינדרום שטוקהולם" ואין הם מרגישים מאוימים על ידי אויביהם, אלא דווקא על ידי שותפם לגורל, על ידי מדינתם. בגלל שאנשים אלה איבדו את דרכם הרגשית והמוסרית, הפגינו חוסר נאמנות קיצוני ללאום שלהם, הם עלולים לעזור למאמצי אויבינו: למחרת פרסום דרישה זו צריך לשלול מהם את אזרחותם ללא משפט ולגרשם אל מדינה חסרת כל גבול משותף עם ישראל, הם ובני משפחתם הקרובים. אם לא התבוללו סופית, רק בני בניהם יורשו לחזור לארץ ישראל, כי אולי נרפאו.

Go west, young man

תופעה מעניינת הוא הדחף לכבוש אדמות מערבה. אמנם מקור הביטוי אצל עיתונאי אמריקאי לפני כמאתיים שנה, אך התופעה ניכרת בעולם כולו, לא רק באמריקות: כל קרה שאנגלית היא בליל של מילים ממקורות של תרבויות ממזרח (בגדול) לאי האנגלי. כל גל כיבוש הגיע לאי האנגלי ממזרח לה – הרי האי בקצה המערבי של יבשת אירופה.

כך קרה גם שגלי הכיבוש המוסלמי הגיעו ממזרח, מחצי האי ערב (הכיבושים החוזרים ונשנים מצפון – בבל, ומדרום – מצרים, פשוט לא יכלו לנוע מערבה אל תוך הים התיכון...). הבעיה הגדולה בכיבושים הערבים היא היותם מוסלמים: תרבות שבטית, כלומר, כזו שהשליט בה הוא בעל הכוח, דבר שמתבטא חזק ביחס האיסלאם לנשים, וגם ביחס לכל האוכלוסיות שנכבשו ונהרסו. תרבות של כוח אינו יוזמת פיתוח או התחדשות אלא מנסה לשמר את כוחו בלבד. בתרבות כזו, הכישלון לטווח ארוך מובנה ומחויב מציאות.

כאשר התרבות המוסלמית נתקלה בחידוש התרבות היהודית, שדוגלת בהלכה, כלומר בהתחדשות מתמדת גם אם איטית, ההתנגשות בין התרבויות יכלה להיגמר רק בהפסד האיסלאם, גם אם קשה לה להפנים תופעת טבע תובתית זו. זה מצבנו היום: קרב מאסף של האיסלאם מול החידוש הישראלי.

תקיפה מדינית

אגב כך, לא יתכן לאפשר לקבוצה כלשהי, בין התושבים או האזרחים, לתפוס בעלות על מקום ולמנוע מקבוצות אחרות לגור באותו ישוב. ישוב ערבי או בדואי צריך להיות פתוח לבני כל שאר האוכלוסיות, כפי שישוּב יהודי או דרוזי חייב להיות פתוח לכל. אין על המדינה להרשות הפליה או העדפה – אפילו לא בזכות ביקור במקומות הקדושים לאלה או לאלה בשעות שאינן שעות הפולחן כמובן⁹.

ועוד כמו במקרה של מחבלים, גם הסייענים של אויבינו והתומכים במאבקם – בין מדינות, בין ארגונים, בין מוסדות בינלאומיים, בין מוסדות דתיים או אנשים פרטיים – גם הם צריכים

⁹ במקומות בהם הגישה מוגבלת אפילו לבני אותה דת, בוודאי שאין גישה למזבחות למי שאינו מורשה, למשל.

להיקנס ולשלם למדינת ישראל, כל אחד בנפרד, פיצוי פי ארבע מהנזק שהושת עליו, כולל בנייה בלתי חוקית שנבנתה על קרקעות בשליטתנו, כולל סיוע כספי לארגוני טרור, כולל אספקת ציוד או תחמושת, כולל תעמולה נגדנו, כולל חינוך ילדים למאבק נגדנו. אויבינו בפועל מדורבנים ונתמכים על ידי מדינות זרות וארגונים מסוגים שונים: גם מדינות אלה, גם ארגונים אלה, גם אנשים אלה חייבים לשלם לנו פיצוי על הרוע שלהם, פי ארבע מהנזק שגרמו התוקפים ומהוצאותיהם לתמיכה באויבינו גם יחד¹⁰.

בארגונים בינלאומיים או אצל משרדי חוץ של מדינות מסוימות אנחנו עדים למאמצי גינוי מיוחדים נגד מדינת ישראל, נגד הציונות או נגד היהדות¹¹. אין לישראל זכות או אפשרות להתעלם מכך ואל לנו לקבל פעולות אלה בשקט. אנחנו עם מיוחד לא למטרות גינוי – אנחנו עם מיוחד, כי כל עם הוא מיוחד ואין כאן כל סיבה לגנאי – להיפך, יש כאן סיבה לכבוד בעבור כל עם. כל גינוי המופנה אלינו בלבד, או בתדירות חריגה, חייב לגרור ניתוק יחסים עם אותו ארגון או עם אותה מדינה למשך עשור שנים תוך פרסום רבתי של הסיבות לניתוק ומורת רוחנו. כאשר מדובר בארגון דתי¹², עלינו להוסיף ולהכריז שמעשה הגינוי שלהם הוא בבירור התקוממות נגד האל – שלנו בוודאי, אבל גם ובעיקר שלהם – כי האל פועל בהיסטוריה ואנחנו מנצחים בהווה. וכאשר אותו ארגון דתי יתכחש לתפיסה זו, כי אז הוא מכריז למעשה שאינו דתי ובעצמו אינו מאמין במה שהוא מכריז עליו. מחאה, רפוייה או נמרצת, אינה מספיקה: ישראל חייבת לנתק מגע עם אותה מדינה, אותה כנסייה או דת, או אותו ארגון לתקופה של עשור לפחות ולסלק משטחה את נציגיהם תוך מניעת ביקורם בארץ למשך שני דורות.

יש הדואגים ליהודים הנמצאים באותה מדינה כאשר נאלץ לנתק יחסים מדיניים איתה. הם צודקים. אולם יש לכל יהודי בחירה וברירה. אם בחירתו היא להישאר במדינה עוינת לישראל, עליו לשאת באחריותו על בחירתו. אנחנו, כציונים, נשמח שיעלה לארץ ונעזור לכל עולה ככל יכולתנו¹³.

תיירים מסוימים באים לארץ כדי לדרבן גורמים עוינים בין התושבים לפעול נגד חוקי הארץ או נגד תושביה ואזרחיה, בין על ידי עידוד בנייה לא חוקית, בין על ידי ארגון מהומות או אפילו מעשי חבלה או פיגוע של ממש, או "רק" מימון פעולות עוינות. אנשים אלה פועלים כסוכנים זרים נגד המדינה בעת מלחמה ויש למנוע את כניסתם לארץ. אם בכל זאת הצליחו להסתנן בתוך הגבולות המוגנות על ידי צה"ל, מעמדם יהיה בדיוק כפי שפעילותם מחייבת: סוכנים זרים בעת מלחמה, אך מאחר והם פועלים ללא מדים, הם לא יכולים ליהנות מדיני מלחמה או מהגנה משפטית.

קיימות מדינות שאינן מכירות בישראל: זה פשוט מגוחך. יש גם מדינות המכירות לכאורה בישראל, אבל מסרבות להכיר בבירתה: זה מצחיק. מדינות אלה כנראה אימצו את ההנחה של הסופר הצרפתי ג'אן פול סארטר, לפיה תפיסת האישיות שלנו נקבעת על ידי אחרים: שישים שנה אני מכיר את הטיעון הזה ועדיין לא הבנתי אותו. מדינת ישראל קיימת ובירתה ירושלים – זו

¹⁰ אבהיר: נניח שהוצאות עוזרי איבינו בפעולות האיבה נגדנו שוות 10 ש"ח והנזק שהם גרמו עד לשיקום מלא שלנו הוא 100 ש"ח, על אויבינו ועל כל אחד מעוזריהם לשלם לנו $(4 * 10) + (4 * 100) = 440$ ש"ח.

¹¹ כולל מצד ארגונים דתיים.

¹² למשל: כנסיה כזו או אחרת, וואקף וכדומה.

¹³ "חמושים יצאו ממצרים" ויש המפרשים "חמישית" – עשרים אחוז בלבד. זה מצער אבל לפחות היום, זו הבחירה האישית של כל אחד.

עובדה פשוטה. אפשר לקבל יחס רגשי כזה או אחר כלפי מדינתנו, אבל לא להכיר בה? לא להכיר בבירתה כפי שאנחנו קבענו? אפילו בגן ילדים מבינים אחרת. העמדות הללו מזכירות לי תמיד את הקביעה של זנון היווני, אשר קבע כי אין חץ הנורה מקשת יכול להגיע למטרה – בכל רגע נתון הוא עף רק חצי ממסלולו; עד שבא תלמידו וסתר לו בפנים, אך מיד טען שסתירת הלחי לא נגעה במורו. הקביעה שלא מכירים בישראל או בבירתה דומה לטעון של זנון.

בסוף העידן העות'מאני בארץ, המעצמות הקולוניאליסטיות דאז¹⁴ ספחו לעצמם שטחים שונים בתוך הארץ, לרוב על ידי שלוחות של כנסיות מזרמים שונים בירושלים, לאורך נהר הירדן, סביב הכנרת ועל הר הכרמל. מטרתן המוצהרת הייתה להגן על העולים לרגל של אותן המדינות ולהציע להם אכסניה¹⁵. גם היום כאשר מדינת ישראל ריבונית, עדיין אותם מקומות מתנהלים תחת חוקי המעצמות לשעבר האלה ולא תחת חוקי ישראל, גם כאשר כל המדינות האלה, מלבד אנגליה, הפרידו רשמית בין מדינתם לבין דת רוב אזרחיהם¹⁶. זו תופעה של בריונות שלטונית של מעצמות לשעבר ואין היום שום הצדקה הגיונית או מעשית לשמור על מצב זה, במיוחד כאשר רוב המדינות האלה אימצו מדיניות עוינת לישראל של סיוע פעיל לאויבינו על ידי בנייה בלתי חוקית, סיוע כספי לארגוני טרור וגיוניים תכופים באו"ם על סמך שקרים, הוצאת דיבה ואמות מידה מופרכות מוסרית. מדינת ישראל מיקשה אחת היא ולאזרחיה ריבוניות על כל שטחה ללא צורך במובלעות זרות. לעולם לא נמנע עליות לרגל¹⁷ ולא זכור לי שיהודי הרס כנסייה¹⁸ או מסגד, אך ריבוניות זרה על חלקי מולדתנו היא בלתי נסבלת ונוגדת כל היגיון. גם אין להעניק אזרחות ישראלית לאותם כמרים: ישראל היא מדינה יהודית ולכמרים אפשר להעניק תושבות – אזרחות אסורה להם, אפילו כאשר עמדו בכל דרישות האזרחות, כי מראש דתם שוללת את יהדותה של מדינתנו.

תקיפה משפטית

נהוג לשכוח אמנות או הסכמים לא נוחים למדיניות הנוכחית, במיוחד אם מעוניינים בסכסוך מתמשך. גם נוח להמציא "חוקים בינלאומיים" כאלה ואחרים. יש לזכור, שאין פרלמנט בינלאומי ואין חוק בינלאומי, אין משפט בינלאומי; כן יש אמנות – בין אם דו-צדדיות בלבד, בין אם מדינות רבות מסכימות להן. כן קיימות אופנות התנהגות פחות או יותר מקובלות בחלקים מסוימים של העולם. וכן קיים בית דין בינלאומי, שהחלטותיו חלות רק על החברים באותו בית דין, הגם שאינו פועל על פי חוקים (שאינם קיימים כאמור), אלא על פי רגשות בתקשורת מסוימת ועל פי מדיניות נציגי המדינות, שמונו לתפקידים שונים בו. לא יותר מכך, לא פחות מכך.

ובאמת גם אם עם מסוים מתנהג בצורה לא מקובלת לנו, אין הדבר אומר שהוא חסר תרבות או אפילו חסר צדק ויושר על פי חוקותיו: עם אינו רשאי לשפוט עם אחר – אלו-הים רשאי; רק הוא, ובאין עוד נביאים, לא נדע על נכון. יכול עם או חבר-עמים להיות יותר חזק או יותר בריון ולכופף לרצונו עמים חלשים יותר, אך אין זה אומר שהוא צודק.

¹⁴ בעיקר רוסיה, צרפת, אנגליה, גרמניה והווייטקן.

¹⁵ צריך לזכור שלא אז בתי מלון ותעשיית התיירות לא הייתה קיימת עדיין: הצורך היה אמיתי לתקופתו.

¹⁶ כידוע, מלכת אנגליה היא גם ראש הכנסייה האנגליקנית.

¹⁷ להבדיל מפעולות מיסיונריות.

¹⁸ בכל זאת, דלת כנסייה אחת (הדגים והלחם על חוף הכנרת) נחבלה על ידי תייר יהודי, וזה היה מצער מאוד.

כמו רובנו, מן המפורסמות שרוב מדינות העולם, אפילו רוב הארגונים הדתיים, מחזיקים אמות מידה שונות לעצמם ולזרים להם. דבר זה בולט במיוחד בארגון האומות המאוחדות על שלוחותיו השונות. אולם ביהדות, תפיסת העולם היא של אחדות – לא רק אחדות האל, זו ידועה לכל – אלא בכל המובנים והתחומים: אין לנו חוק לאנ"ש וחוק אחר למי שאינו קשור¹⁹. אמנם לא פעם ולא פעמיים מפלגות מנסות להוקיע את המפלגות האחרות בפשעים, שנסלחים כאשר מי שמבצע אותם הוא חבר המפלגה... אמנם נכון יש "רגישויות"²⁰, אמנם נכון יש "פוליטיקה"²¹. אמות מידה שונות לנו ולהם, לאורך זמן וללא חשיבות בטיב "הפשע", בכל זאת בלתי נסבלות וחייבים להילחם בתופעה בגאון; בראש ובראשונה על ידי הצגה פומבית של כפל הלשון ושל הצביעות הכרוכה בדבר.

סתם תושב המוכר ליהודי קרקע בבעלותו או באחזקתו²² סובל נידוי, עינויים ולפעמים רצח מידי שכניו הלא יהודיים. כמובן, אם המוכר נמנה עם שכבה שלטת או חזקה מספיק – "שוכחים" לפרסם את השמות והמחזיק בבעלות טרם המכירה נשאר אלמוני – רק חשבון הבנק שלו (בחור"י) זוכה. מדינת ישראל חייבת לפרסם את שמות המשפחות המכובדות שמכרו קרקעות ונכסים ליהודים מתחילת הציונות. באותה מידה, מדינת ישראל חייבת לפרסם ולזכור את שמות המשפחה של כל ישראלי שהצביע בעד פינוי ישובים. נאמנות לעמך אינה מגונה, בוודאי כל עוד נמשך העימות בינינו לבין מי שמתעקש להימנות עם אויבינו.

נשמעת הרבה טענה של פנייה לבית משפט בינלאומי כדי להאשים קצינים או מנהיגים ישראלים. כל הטוען זאת גורס שאין למדינתנו זכות להגדיר את עצמה יהודית או ריבונית ושכל פעולת הגנה או פיתוח מהווה תוקפנות. טיעונים אלה מופרכים ויש לדחותם מכל וכל. יתר על כן, כל טענה כזאת צריכה להיענות מיד במתן אישור נשיאת נשק לכל קצין מילואים, כדי שיגנו על שאר האזרחים עד להגעת כוחות הבטחון. אם בכל זאת טענה כזו נשמעת שוב, המדינה חייבת להעניק מייד זכות נשיאת נשק גם לכל סמל במילואים.

ארגון האומות המאוחדות: הפליטות והעזרה לפליטים

רק לגבי אוכלוסייה מסוימת בין כל אוכלוסיות הפליטים בעולם, הפליטות מועברת מאב לילדיו: לגבי התוקפים המובסים במלחמות עצמאות ותקומת ישראל. אפילו נוסד ארגון עזרה מיוחד לכאורה לאותם פליטים, נבדל מארגון העזרה לשאר פליטי העולם. לעונת זאת, האומות המאוחדות אינן מכירות בפליטים היהודים שנאלצו לעזוב את בתיהם במהלך מלחמה זו²³, לא סייעו להם ולא עזרו למדינת ישראל בקליטתם.

¹⁹ כן יש לנו תוספות מצוות לגברים על פני נשים, ולכוהנים על פני לוי וישראל, אבל אין לנו תוספות זכויות. הטעם לכך ניתן כבר בתורה: גם התושב חייב בקורבנות "הקהל, חוקה אחת לכם ולגר הגר – חוקת עולם לדורותיכם. ככם כגר יהיה לפני ה'". תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם". ונכון שתפיסה שוויונית זו נעלמה במדינת ישראל, אשר אימצה חוקים שונים לגרים בגוש דן מאלה הגרים בשומרון, למשל.

²⁰ כלומר, אין אנחנו מרגישים חזקים ועצמאים מספיק כדי לדבר אמת... או לא לדבר.

²¹ כלומר, פוליטיקאי מניח שהוא יכול להרוויח זמנית מנקיטת עמדה מסוימת או מאמירה מסוימת, אליה יתכחש בהמשך.

²² בין אם זכותו באמת או בשקר.

²³ או כל מלחמה אחרת אחריה.

ואולם, ארגון אונר"א זה הוא למעשה כיסוי להנצחת מלחמת האומות ביהודים ובמדינת ישראל: אין הוא מסייע לביסוס חיים רגילים של הפליטים כדי להפוך אותם לאזרחים רגילים ובמקום זאת הוא מונע מהם התפתחות, רווחה והתבססות במקומותיהם או במקומות אחרים לפי בחירתם. מעבר לכך, הוא מסייע לפעולות טרור נגד מדינת ישראל ומחנך את ילדיהם²⁴ לפעולות טרור וחבלה נגד מדינת מושבם.

מדינת ישראל חייבת לפעול לביטול ארגון זה על כל מנגנוניו. בשלב שני, היא צריכה לפעול להשבת כספי הגזל שקיבלו כל מי שנולדו "פליטים" לכאורה.

תקיפה כלכלית

באותה מידה, אין אפשרות לסבול שמקצוע מסוים יישמר לבני עדה מסוימת: אין לסבול שמטאטאי הרחובות יהיו יוצאי אתיופיה בלבד²⁵; אין להסכים שעובדי מוסך יהיו ערבים בלבד; אין להבין שפועלי שדה יהיו כולם יוצאי הפיליפינים או שפועלי בניין יהיו רק יוצאי סין. אנחנו רוצים לחיות בדמוקרטיה עם מאפיינים של שוויון, או לא? זו צריכה להיות מורגשת גם בענף הבנייה וגם במוסכים, אפילו במחלקת שפי"ע בעירייה. השנה, נדהמתי לגלות שכל התפוזים בפרדסינו נקטפים על ידי פועלי דחק מיובאים מרוסיה: אנחנו רוצים להיות עצמאים או דווקא תלויים באחרים? במוסדות החינוך, מורה יהודי חייב ללמד גם אצל מוסלמים ומורה מוסלמית חייבת ללמד גם יהודים²⁶. בעברית אחרת: אם אין בנמצא ישראלי, תושב או אזרח, המוכן לעבוד בשדה, אזי אין צורך בחקלאות – ובו בזמן אסור לייבא דבר שביכולתנו ליצור ואין אנחנו מתאמצים לו.

נמצאים אנשים, ארגונים ומדינות שמבקשים להחרים אותנו או את תוצרינו: אין לקבל זאת. מדינה המחרימה אותנו, חלק מהאזרחים או מהתושבים, או מוצר כלשהו פרי עבודתנו – ישראל חייבת לנתק איתה יחסים מדיניים בו ברגע לעשר שנים לפחות. כך גם עם מדינה המאפשרת לארגון בתוכה להחרים אותנו. ואם איש ישראלי פרטי הוא המחרימ את המסית לחרם, איש זה אינו רשאי לעולם לשרת את המדינה ולקבל שכר או זכויות ממנה ויש לדון בו כמרגל נגד מדינתו בזמן מלחמה, כסוכן זר עוין: בחרמו אותנו או חלקנו, הוא הוציא את עצמו מתוכנו.

יתכן שמדינה מסוימת תטיל על ישראל מכסים מיוחדים או מגבלות מסוימות. אם המגבלה היא מיוחדת רק לישראל, חרם הוא ואין לקבלו; אולם אם המגבלה היא למעשה הגנה של מוצר או תעשייה שלמה באותה מדינה זרה ולא רק ישראל סובלת מהמגבלה – זכות כל מדינה להתנהג כרצונה שווה בשווה. בהבנתי, כוחות השוק צריכים להיות חופשיים – כמוכן עד לגבול בו הם מסכנים תעשייה שלמה או גורעים מהעצמאות של אותה מדינה.

²⁴ ילדי פליטים אינם פליטים בעצמם, בהגדרה – חוץ מהילדים שנולדו ל"עם הפלסטינאי", שפליטותם עוברת מדור לדור ללא קשר למקום מגוריהם, אפילו ללא קשר למקום לידתם. למעשה, אונר"א הפך את הפליטות הפלסטינאיות לאות קין של ממש.

²⁵ לפניהם רק יוצאי רוסיה או יוצאי תימן בלבד.

²⁶ לא נושאי דת, כמוכן, למעט אולי באוניברסיטאות. בכל אופן מה הקשר בין מתמטיקה או היסטוריה לבין דת המורה או התלמיד? מה גם שאיני מבין למה או איך דת צריכה להילמד בבית הספר. במוסד אוריינות ממלכתי מלמדים דברים שאין עליהם וויכוח: שפות, חשבון, פיזיקה וכיוצא בזה.

ארגונים אחרים או מדינות אחרות משתדלים בכל כוחם להגביל את הפיתוח שלנו על ידי קביעה כי אסור לנו לבנות במקומות מסוימים, בשעה שלרוב הם עצמם בונים בנייה לא חוקית באותם המקומות²⁷. ככל שאר המהלכים הכוחניים, אין התוקפנות הזו מתקבלת על הדעת. מדינה ריבונית בונה היכן שטוב לה על פי השקפתה ותוכניותיה ולא מוכר לי חוק בינלאומי כזה או אחר המגביל בנייה במקום כלשהו. אולם אם טעיתי וקיים חוק כזה, אני מתחנן לפרסם את הסעיפים המתאימים. מתחילת הציונות, הבנייה של היהודים הוגדרה בלתי חוקית – בכל מקום, תמיד. כלומר, לא עצם הבנייה בלתי חוקי בעיני מתנגדינו, אלא היותנו. ברור שאין לקבל שום נסיון תכתיב כזה. ומעניין שאף על פי כן, בנינו והתפתחנו... כאשר לא נכנענו להפחדות.

אגב כך, חשוב וחובה לזכור: אין לאויבי מדינה כלשהי זכות להחזיק או לרכוש נכסים במדינה השנואה²⁸. אי לכך, חוקית, כל המשתייך לאויב ישראל מוצהר אינו רשאי לתבוע בעלות על נכס בתוך הגבולות המוגנות בידי צה"ל.

תקיפה בריאותית

בצר להם, מי שמבקש להיות אויבנו משתדלים לקלקל את החיים בארץ לכל תושביה ואפילו לכל בעלי החיים: חלקם מצליחים להצית שריפות – מהן קטלניות; אחרים משתדלים לנקב את צינורות המים. לטענתם, פיצוץ צינור נועד להשקות את הצאן. אולי, אבל הם "שוכחים" לסתום את החור כאשר הצאן ממשיך בדרכו, וידוע לכולם שמים הם משאב מוגבל בארץ. יש מי ששורפים אשפה או מכינים פחמים דווקא ממערב לישובים, כך שעשן רעיל מזהם ומסריח את האוויר בצד מזרח של מוקדי פעילותם. אחרים אינם מתחברים לרשת הביוב ומעדיפים לזהם את הנחלים ואת המאגרים התת-קרקעיים. או הם לא מתחזקים את מכוני טיהור השפכים: כך קרה שרצועת עזה היום אינה יכולה לשתות מבארותיה שלה. נכון, הזיהום מתפשט גם לכיוון רצועת החוף הישראלית, ברם בינתיים, העזתים חייבים לייבא מים מישראל – בשם איזה עיוות אנחנו מסכימים לספק להם אותם? הם שורפים אותנו ומזהמים אותנו ואנחנו מצילים? שיקולים "הומניטריים" אינם קשורים לסוגיה בעת לחימה: מלחמה נועדה להרוס את האויב, לא לתחזקו. אם כן נשאלת בכאב שאלת התם: למה אנחנו מבקשים לתחזק ולחזק את אויבנו?

נניח תאונה עם פצועים, יהודים ומוסלמים – או במילים אחרות: ישראלים ופלסטינאים. מקרה ראשון: חובש יהודי מגיע למקום; הוא מטפל בכולם ואמבולנס של מד"א מפנה את כולם. מקרה שני: חובש ואמבולנס של הסער האדום מגיעים; מטפלים קודם בפלסטינאים ולא מפנים את היהודים²⁹. מהפעם הבאה שהתופעה הזו תתרחש, אין יותר לשתף פעולה עם הסער האדום ויש להתייחס אליו כאל חשוד בפעילות עוינת לכל דבר.

²⁷ איני בטוח שאני מבין את המונח "בניה לא חוקית". אם מתכוונים ל"בניה ללא הסכמתנו" או "בניה שלא במסגרת התב"ע", זה יהיה ברור יותר: עניין של כוחנות כמובן, כי אין שום חוק בנושא זה מעבר לתב"ע.

²⁸ במהלך מלחמת העולם השנייה, למשל, כל נכסי יוצאי יפן בארה"ב נתפסו והאנשים הושמו במחנות, משפחות שלמות.

²⁹ לשמחתי, היו גם מצילים מהסער האדום אשר טיפלו כראוי בכולם.

תקיפת סייבר

מערכות המחשבים היום חשובות אולי אפילו יותר מהספקת המים או החשמל: בלעדיהן גם אלה לא יתכנו בעולמנו. על כן אויבינו יעשו – עושים – הכול שביכולתם לפגוע ברשתות השליטה על התשתיות, על הבנקים, על הצבא וכו'. צריך להיות ברור לכל העולם, שאין אנחנו רוצים לקבל זאת בשוויון נפש. חבלת סייבר היא בדרגת חומרה בדיוק ככל חבלה אחרת ותגובתנו לה צריכה להיות דומה: השמדת התוקף, השמדת יכולותיו ותשתיותיו. יתכן וההגנה שלנו לא תהיה קלה, כי אין עניין של מרחק גיאוגרפי בתקשורת מחשבים ואנחנו רגילים לחשוב על הגנה במונחים של קילומטרים או לצרכי הספקה במונחים שעות נסיעה, שעות טיסה או ימי שיט. אולם, כפי שמתקפת סייבר יכולה לבוא מכל מקום על פני כדור הארץ, כך גם ההגנה ופעולות תגמול משוחררות ממגבלת המרחק.

אגב כך, שימוש במרשתת או בתקשורת לצרכי תעמולה או הסתה, כולל הפצת סרטונים מגמתיים, אינו שונה מתקיפה בפועל ועלינו להשתיק את מקורות ההסתה מכל צורה ובכל דרך אפשריות. עניין דומה הוא השימוש ברשתות תקשורת לצורך פרסומות, קידום מכירות או תעמולה רעיונית. בעיני, כפי שמתקפת סייבר פוגעת במדינה, כך מתקפת פרסומות פוגעת בפרטיות ובשלווה של כל אחד מאתנו. היחס לפרסומות לא מזומנות צריך להיות דומה ליחס חבלה של ארגון טרור. מפרסם שקונה מסד נתונים כזה או אחר הכולל פרטים אישיים, רפואיים, הרגלי קנייה, הרגלים פוליטיים, הרגלי בילוי וכדומה מגורם כלשהו הוא מחבל לכל דבר והמוכר מסד נתונים זה הוא סיען לארגון טרור.

אגב כך, אנחנו רגילים "לחתום" על "הסכמה" לקבל פרסומות. אין זה נכון: אנחנו נאלצים להסכים, אחרת לא נקבל את השרות שאנחנו חפצים בו. ככל אילוף, ככל התניית דבר אחד בדבר אחר, אין זה חוקי ואין זה נסלח או נסבל. כפי שהצליחו להפסיק את המנהג הנפסד של התניית קבלת הלוואה בפתיחת חיסכון בבנקים (והלקוח הלחוף אינו יכול להרשות לעצמו לחסוך באותו זמן), בדיוק כך "הסכמתנו" לקבל פרסומות מאולצת והיא למעשה סוג של הפעלת טרור נגדנו.

תקיפה גרעינית

השנאה ליהודים, השנאה למדינה הציונית, "מחייבת" את אויבינו לנקוט בכל אפשרות להשמיד את מדינת ישראל, אפילו במחיר הרס הכלכלה, התרבות והמשטר של מי שסימן אותנו כגורם הישיר לכל הנתפס רע בעולמו. כל אמצעי ידמה כשר לשם כך, בוודאי בניית מערכות נשק גרעיניות, שפעולתן מורגשת שנים רבות אחרי תום ההתקפה. נשק גרעיני מועיל ביותר מרחוק, כשהוא פוגע בריכוזי אוכלוסייה, כלכלה, תעשייה וצבא במישורים גיאוגרפיים: כלומר, גוש דן הוא המטרה הנכונה לנשק גרעיני הנשלח בעזרת טיל בליסטי, סופרסוני או היפרסוני. אין ממש סיכוי לסכל בדיבורים או בהסכמים פיתוח מערכות כאלה של נשק, בדיוק כפי שלא היה סיכוי למנוע בימי הביניים של אירופה שימוש ברובה-קשת על אף איסור הכנסייה, שחץ הנורה ממנו חדר מגן ושריון בעוצמה, שלא השאירה לנפגע סיכוי לשרוד – ולכן נחשב "לא הוגן": הרווח של המרחק העודף העניק ביטחון וגם עוצמת הפגיעה גברו על כל שיקול אחר ועל כל סמכות איסור.

לכן, ההגנה נגד נשק גרעיני צריכה להיות בארבעה כיוונים בו-זמנית: פיזור מטרות שלנו, ביזור כלכלתנו, מכה צבאית מקדימה אמינה ויכולת הגנה מועילה. במילה אחת: הרתעה.

"פיזור מטרות" אפשריות של האויב המאיים גרעינית אומר סיפוח חוקי של כל המרחב בשליטת צה"ל תוך פיתוח תחבורה יעילה בכל מרחבי הארץ ותוך שוויון בחוקים ובשירותים הניתנים לאוכלוסייה, עם עדיפות דווקא לספר³⁰ על פני המרכז השטוח והפגיע. פתרון זה נכון גם בעת מתקפה "רגילה", אלא שממד הזמן הארוך אינו מאפשר פינוי קצר מועד, אלא מחייב התיישבות של ממש. "ביזור כלכלה" אומר שכל מי שיכול לעבוד מביתו יעבור לגור דווקא באזורי ספר: השומרון בתחילה, אבל גם מחוז יהודה, הגליל, הנגב והגולן. מעבר אוכלוסייה זה מחייב פיתוח מערכות חינוך ואוריינות מתאימות מדרגה עליונה דווקא שם. כדאי לשים לב לכך שנשק גרעיני יעיל ביותר במישור, אך מוגבל באזורי גבעות או הרים: הטבע עצמו מגן מפני קרינה.

"מכה צבאית מקדימה אמינה" היא בדיוק זה: מוכנות אמינה לפעול נגד כל המאיים עלינו בנשק גרעיני ולהשמיד לפחות את מתקני הגרעין ואת מכוני המחקר שלו בתחום (כן, גם האוניברסיטאות), על אף ההתנגדות הצפויה של כל המעצמות³¹ – כל אחת מסיבותיה, אפילו על אף מתנגדים מבית. יתכן וצריך גם לנטרל את כל ההנהגה הרוחנית, הפוליטית, הצבאית והכלכלית של מי שיתעקש לבחור בנו כאויבו.

"יכולת הגנה מועילה" מתורגמת במקרה זה לפיתוח טילים נגד טילים: למיטב ידיעתי, זה כרגע המרכיב היחיד שבשלבי הפיתוח בישראל.

ללא יישום ברור של ארבעת המרכיבים האלה, הפיתוי למתקפה גרעינית נגדנו גובר על כל שיקול אחר, כי השנאה כלפינו אינה מותירה ברירה לאויבינו, לתומכים בהם ולמסכימים איתם, כפי שאלוהינו הכביד את לב פרעה עד כדי השמדה עצמית.

תקיפות תודעתית: תקשורת

קיימת תופעה מגונה של אמצעי תקשורת לשרות אויבינו – וחסינה מפני כל תביעה, כי היא קיבעון תודעתי.

אין תופעה זו נסבלת. כלי תקשורת כלשהו – בין אם ישראלי, בין אם של מדינה זרה, אשר מפרסם כל הכרזה או עמדה שקרית של אויבינו – לא רק בזמן מלחמה – או בכלל עמדה אידאולוגית לעומתית למציאות, מסביר עמדה הבאה להוציא דיבת הארץ, דיבת הציונות, דיבת עם ישראל או חלקים ממנו, דיבת חיילינו, חייב להיסגר לחודש ימים על כל פרסום מזיק והעורכים שלו יעמדו לחקירה פלילית ככל מחבל.

כלי תקשורת כזה לא יכול לקבל פרסום ממשלתי כלשהו במשך שנה שלמה בעבקות פרסום לעומתי מזיק. עובדים או קבלנים של כלי תקשורת כזה, בין אם אזרחי מדינה זרה, בין אם אזרחי מדינתנו או תושביה, יחויבו בקנס בגובה הוצאות המדינה לתיקון דבריהם ויגורשו מהארץ לצמיתות, ומשרדם או תחנתם יסגרו לחמש שנים.

³⁰ בלעז, "פריפריה".

³¹ כולן, אפילו ארה"ב, מוכנות לסבול טווח יעיל של עד 2,000 ק"מ לטיל בליסטי איראני... כלומר, הן כבר נתנו לאיראן אישור לפגוע בישראל, אבל לא מוכנות להכיל פגיעה באירופה. עוד לא התרחקנו מהשואה מאה שנים, ניצולי שואה עדיין חיים בינינו, אך המעצמות חוזרות בדיוק על אותה תבנית התנהגות הרגילה של הפקרת יהודים וסימונם כשעירים לעזאזל.

תקיפות תודעתית-רעיוניות : אנטישמיות

אמנם אין חדש בחזית זו, האנטישמיות הייתה קיימת כבר במצרים עוד לפני הפיכתנו לעם.³² הבנתי היא, כי בכורתנו אצל אלו-הינו כעם שלם היא מקור הבעיה והקנאה... ובכך גאוותנו! כמוכן, גילויי האנטישמיות מתאפשרים רק כאשר אנחנו נתפסים כחלשים ובו בזמן מסוכנים. האנטישמיות נובעת תמיד מהממשל, מגורם שלטוני, כאשר אינו זוכה בהסכמת רוב התושבים והאזרחים והוא חש חולשה (בין אם דימיונית, בין אם מוצדקת) ומנסה להסית את תשומת לב העם, עליו הוא שולט, אל גורם זר.³³

אני זוכר שבבית הספר התיכון השכונתי בחו"ל, כשכל הכיתה הגיעה לגיל אחד עשרה, תלמידים אדוקים בדתם הקתולית שמו לב שאיני יוצא להתבודדות של שבוע אצל אגמון העיר כמוהם, לקראת הסקרמנט השני. כשהבינו שאני יהודי, מיד הואשמיני ברצח האיש ההוא, ולמחרת ניסו לפגוע בי: בעת ההפסקה, דחקו אותי לפינה בחצר ושאר התלמידים לקחו תנופה והתנפלו עלי בכתף... קשה לנשום וזה כואב. שמש החצר³⁴ הפסיק את המהומה. למחרת באתי לכיתה עם כיפה על הראש ובהפסקה שרתי בקולי קולות "אשרי העם" במסדרונות בית הספר³⁵. "חבריי" הנוצרים הטובים האלה הבינו שאני איתן באמונתי ושלא יכלו להכניע אותי בקלות. לא נגעו בי יותר עד סוף הלימודים – אך לא כך היה עם נערים יהודים אחרים, פחות בולטים ופחות מוחצנים. הלך שלי הוא פשוט: אין להתגונן, אין להתחבא, אין להיכנע ללחצים³⁶ וחייבים אנחנו להצהיר בפה מלא: אנחנו גאים להיות יהודים, אנחנו גאים בהצלחותינו ובניצחונותינו, אנחנו גאים באלו-הינו שאמר, קיים ומקיים לעינינו ולעיניהם!

לכן אני מאמין שאימוץ לוח השנה "הישראלי" בארץ יוריד פלאים את מפלס האנטישמיות, לא רק כלפי מדינת ישראל אלא אפילו בשאר העולם כולו. וכאשר ימצא מי שיהיה סבור שעצם היותנו מדינה היא תקיפה, יש להכשיל ולהשתיק אותו בכל דרך אפשרית: לא נסבול עוד אנטישמיות, לא נסבול עוד איפה ואיפה, כפל אמת מידה או כפל לשון. איננו חלשים, כבר שלוש דורות נצחנו בכל מלחמה שנכפתה עלינו בארץ וגם בחו"ל.

מעבר לכך, נביאינו ניבאו שבית המקדש הרביעי³⁷ יבנה בעזרת אומות העולם, למעט "מצריים". בעיני רוחי, על ממשלת מדינת ישראל להזמין בשם כנסת ישראל את ראשי כל מדינות העולם³⁸, שרי החוץ ושגרירים בארץ להשתתף בפועל בבניית בית מקדשנו המחודש. ראש המדינה הזרה ושר

³² האנטישמיות במצרים היתה כנראה תוצאה בלתי נמנעת של שפת הפרעונים: במצרית שם התואר "קטן" נהגה בדיוק כמו שם התואר "רע" (שני המושגים מצוירים בסימן זהה - דמות אפרוח ונהגה 'wereret'): בתפיסה המצרית העתיקה, "הקטנים" מפריעים למנוחת "הגדולים" (כלומר, המצרים עצמם, המורמים מעל כל שאר העמים) בדיוק כפי שבמיתוסים רבים בני האדם מפריעים למנוחת האלילים ומטרידים אותם. והרי עם ישראל הוא "הקטן בעמים" – בפשטות, לגבי המצרים "הרע בעמים". מאז, כל העמים רואים בנו שער לעזל. לעניין זה, זהו בדיוק המצב לגבי מדינת ישראל מבחינת כל המדינות המשתתפות באו"ם.

³³ בבתי הספר התיכוניים במדינת מלודתי מעסיקים סמלי משמעת לשעבר בצבא כמי שממונים על הסדר בהפסקות ובכלל על המשמעת בחצרות. ויש לדעת, שתיכון שכונתי מונה בפשטות אלפיים עד שלושת אלפים תלמידים: אין "לך להירשם למזכירות".

³⁴ למזלי, מחנך הכיתה הבין את המצב ואת התנהגותי והרשה לי לחבוש כיפה עד לסוף אותה שנת לימודים.

³⁵ להפוך "חילונית", להמיר את דתנו, לסגת, לעקור ישוב יהודי, לבטל תוצאות ניצחון וכדומה.

³⁶ כי בית המקדש השלישי נבנה על ידי הורדוס.

³⁷ יהיו הם מלך, נשיא, ראש ממשלה, מזכיר ראשי, רודן – בהתאם לנהוג בכל מדינה. למרות זאת, ראשי מדינה המבקשת להכיר ב"מדינה פלסטינאית" לא יוזמנו כלל.

החוץ יניחו במו ידיהם אבן של המבנה³⁹ בזמן שהשגריר יניח לבנה לקיר המפריד בין המסגד לבין רחבת המקדש⁴⁰. כאשר סמלית כל אומות העולם המיוצגות על ידי שליטיהן ישתתפו בפועל בבניית המיזם היהודי, לא תהיה לעולם אפשרות לקיום אנטישמיות כלל – כי השתתפות מרוממת ומאחדת בין העושים במלאכה.

תקיפות תודעתית-רעיוניות : חינוך

אנחנו מדווחים של טיפוח מתמיד של העיונות כלפי ישראל ובכלל כלפי יהודים אצל גורמים חינוכיים, רשמיים או לא, בחומר הלימוד של הרשות הפלסטינאית כמו גם בספרי הלימוד שארגון האו"ם (אונר"א) מממן ומחלק... ולא רק בס. גם שאלות המבחנים נגועות בהסתה כלפינו. לדעתי, מי שמלמד מתוך חומר אנטישמי – הוא מחבל לכל דבר. כמחבל, חייבים אנחנו להורגו נפש, להחרים את ביתו ולגרש את משפחתו חסרת כל אל מחוץ לאזורנו. יתכבדו בני משפחתו לחיות במדבריות: שם הם יזיקו פחות לשלום העולם.

אם מישהו יטען שאין אפשרות מעשית לפעול כך כלפי עשרות אלפי אנשים, התשובה פשוטה: לא נצטרך. תגובתנו כלפי מורה מסיט או שניים, או גם כלפי פרופסור באוניברסיטה, שיסבלו את תוצאות מוצא פיהם תבהיר לכל השאר שאנחנו רציניים וההוראה בבתי הספר "פתאום" תהפוך מכוונת כיבוד הדדי. כמובן שאם רק נתלונן בקול רפה על שלילת צלם האנוש שלנו⁴¹, התופעה תמשיך ונסבול מהחינוך לשנאה עד שנפנים ונפעל נגד רוע זה. כי פשוט: מספיק עם הביזיון! גאוותנו לא מרשה יותר. ואמנם האמת העמוקה היא שחוסר הפעולה שלנו מבזה את אויבינו והם נפגעים מכך – מה כבוד יש בניצחון על חלש? עדיף להם בהרבה להפסיד לחזק מאשר לגבור על חלש שמוכן לספוג כל מכה.

³⁹ האבנים למזבח מוכנים כבר על ידי מכוון המקדש. המימון למקדש החדש חייב להיות מושתת כולו על אזרחי ישראל היהודים ועליהם בלבד (כמו גם התכנון, חפירת היסודות, בניית שאר המבנה והנחת הגג). איני מתכוון שראשי מדינות יתנו סכום כסף ועבודה על ידי בנאי של אותה מדינה, כי אם בפועל ראש המדינה ושר החוץ שלו במלבושם החגיגי יניחו אבן בקיר המקדש המתרום ונבנה. הסיבה לכך פשוטה: תמיד ראשי השלטון או השואפים לשלטון, החוששים לערעור שלטונם או החשים סימנים לערעור, ינסו להסיט את קהלם לעבר קבוצה "זרה", שנוח להאשימה בכל הרוע כי היא נתפסת כחלשה, כשעיר לאזול. הראשון המתועד להתנהג כך היה פרעה, כאשר אמר 'הנה עם בני ישראל רב ועצום ממני. הבה נתחכמה לו מן ירבה [...]. ונוסף גם הוא על שונאיו ונלחם בנו ועלה מן הארץ'. והרי בני ישראל היו בפועל במעמד ובמספרים פחותים מאלה של המצרים. אולם, ערב תקופת הביניים השנייה, כאשר פרעה חש שהעם אינו שקט, הוא ניסה והצליח להסית את עמו נגד אויב מדומה (פורענות מלחמות האזרחים הקרויה 'תקופת הביניים השנייה' התרחשה מיד אחרי בריחת בני ישראל, כאשר כל האליטה הצבאית ומנהיגי מצרים נעלמו, כי טבעו בים). היום, כך עושים כלפי הציונים, היהודים, החרדים, המתנחלים, וכיוצא באלה.

⁴⁰ בהבנתי את הנבואה, הבושה הגדולה של האסלאם (הוא "מצרים" של הנביאים) תהיה הוצאתו הסמלית מכלל האנושות על ידי הקיר "המגן" על המוסלמים מפני "טומאת" שאר האנושות – ובמיוחד "טומאת" היהודים העובדים את האלו-הים במקומו הנבחר, במקדשו. הגישה למסגד שעל הר הבית תעשה דרך גשר שיוצב מזרחית לו, מפתח בית הקברות המוסלמי שם ועד אורוות שלמה. מבחינה זו, "מצריים" מסמלת את הסוואה, את השיעה, את הנאציזם ואת הקומוניזם גם יחד: כל תפיסות העולם הטוטליטריות, השוללות גיוון דעות, דמוקרטיה - ויהדות.

⁴¹ "היהודים הם בני קופים וחזירים", בוודאי הציונים ועל אחת כמה וכמה "המתנחלים". קבלת המוסלמים חזרת לחיק האנושות (בנבואה, החזרה של המצרים לארצם אחרי פיזורם בין שאר האומות) תתרחש כאשר הם בעצמם יחרסו את מסגד "אל אקצה" הנוכחי, יבטלו את חובת הגיהד ואת הזכות לשקר.

עמדה זו נכונה גם לאקדמאים המבטלים הופעת ישראלים בכינוסים או המונעים פרסום מאמריהם. גם באלה הפוסלים והדוחים חייבים לפגוע, ולו באמינותם: לפרסם בכל מקום את היותם אנטישמיים⁴² ולהציג את מופרכות טענותיהם.

לגבי מניעת פרסום מאמרים אקדמאים, דרך תגובתנו צריכה להיות אחרת: לפרסם אמנם בשפות שרוב האקדמאים מבינים, אבל בפרסומים בארץ תוך הקפדה מיטבית על התוכן ועל הצורה. מאחר שגם לנו מחקרים ומאמרים מעניינים את העולם כולו, העולם ירוץ להימנות על מקבלי פרסומינו: יקר בהתחלה, אור לגויים תוך תקופה קצרה מאוד. הדרך להפוך לבכור היא להיות כזה: לא זנב, אלא ראש, עצמאי ופעיל.

תקיפות רעיוניות: שלילת ירושלים

כמעט ואין היום מלחמות כלכליות על משאב חיוני לחיים: שפע גדול מבעבר ירד על האנושות במאה האחרונה ברוב המקומות. אז איך ולמה בכל זאת נלחמים? ממשלות ממציאות אויב באילוף ומטפחות שנאה כלפיו⁴³. רוב אומות העולם שוללות את ירושלים כעיר ישראלית, וביתר שאת כעיר בירה של מדינתנו – רובן מבקשות בעלות עליה או לפחות על חלקים ממנה. מעבר למופרכות שבעניין, הוא פשוט לא יכול להתקבל על דעתנו.

העניין די פשוט: רוסיה אינה מכירה בירושלים - יש "לכבוש" את מגרש הרוסים, כולל חצר סרגיי והמנזרים הרוסים. צרפת טוענת שירושלים אינה בירתנו - יש לחסום כל כניסה למנזר סנט אטיין ולחצר המלכים ולהטיל עליהם מצור: לא מים, לא חשמל, לא פינוי אשפה. וכדומה, עד שכל שוללי ירושלים כבירתנו ייכנעו, וירושלים תאוחד גם בדמיון כל מדינות תבל כבירת המדינה היהודית – בירת ישראל לעולמים.

בוודאי שכל העולם יתרגש, ירעש ויקום עלינו, על גבולנו ויקים על מוצרינו מצור, אמברגו, גיוויים. עלינו להחזיר בפשטות "ה' מלך, ירגזו עמים" כי "שלנו היא". הם ירגעו מהר מהאיומים אם רק נעמוד איתנים על דעתנו. תמיד אותו לקח מחצר בית הספר התיכון תקף.

תקיפות רעיוניות: עזרה "הומניטרית" לאויב

אני מאמין באמונה שלמה באלוהינו ונביאיו, אשר הבטיחו לנו שכל אומות העולם יתפללו יחד איתנו בבית המקדש המחודש: לא לנצח נילחם. אך דבר זה לא יקרה אם נמשיך להנציח את המלחמות ולשקם את הריסות אויבינו או אפילו רק נמשיך לאפשר שיקומן⁴⁴. על כן, חייבים אנחנו לנצח ניצחון ברור, מוחשי ומושלם את אויבינו בכל התחומים ואסור לנו להכשיר חתרנות נגדנו בשום צורה. כי אנחנו רוצים שלום, אנחנו רוצים קיימות, אז הלחימה שלנו צריכה להיגמר בניצחוננו, בלי להשאיר למי שהעז לתקוף אותנו תקווה להמשך לחימתו נגדנו. איני מבין את מי

⁴² "ד"ר פלוני האנטישמי טוען..."

⁴³ נוהג המצאה או טיפוח שנאה לזר או לשונה הוא הרסני גם לחברה הנוהגת בו: הוא מלבה פילוג פנימי בחברה המתרגלת לשנוא ותמיד מביא להרס המרקם החברתי של המדינה, בה הממלשה נוקטת במדיניות אנטישמית או אנטי-ציונית.

⁴⁴ בוודאי שאין להרוס בתי בני עמנו ולהשאיר על כנם בתי מחבלים. מי שמחליט כך מתנהג לכאורה כמחבל לכל דבר.

שטוען שעלינו לעזור לאויבינו "באשר הם אדם" להשתקם על בסיס "הומניטרי" כביכול: להבדיל משאר בעלי החיים, בני אדם תוקפים את בני מינם וזו סיבה דווקא להילחם ולא לחוס על תוקפן.

צריך לזכור, שכאשר גורמים כאלה או אחרים לוחצים על הממשלה לאשר "סיוע הומניטרי" לאויבינו, הם למעשה נלחמים נגדנו, נגד עתידנו. לחץ זה מאריך את המלחמות ותו לא.

תודה... די עגומה

שלוש דתות מבקשות לכבוש את העולם ומלואו, כי ראשיהן ומאמיניהן בטוחים שרק אצלם האמת והנכון המוחלטים. במקרה, שלושתן מבקשות לרשת את ישראל: הנצרות, האיסלאם והחילוניות המדעית (לשון אחר: המתריאליזם הקומוניסטי).

סבלנו משלושתן לאורך מאות שנים רבות. מאמיני שלוש דתות אלה חיפשו מאז ומעולם לחסל את ישראל, מי רעיונית ומי פיזית, אך כל מי שמתנכל לנו נעלם ונפגע, לפעמים תוך דור אחד, לפעמים לאט יותר. ישראל מעולם לא חיפשה לכבוש את כל העולם: אנחנו יודעים שקיימות הבנות שונות (חלקיות?) של העולם ויודעים שעדיין אין אנחנו מושלמים. אלא שאנחנו עם סגולה, שבורא העולם בחר לו לנחלה, כי אנחנו חושבים עתיד, מלמדים את ילדינו לשאול ולהרהר הרהורים – ולחלוק את הבנתנו עם אחרים היא הדרך היחידה להתקדם לטוב יותר. חוץ מזה, אנחנו מצווים לא לשנוא ודווקא לעזור לכל מי שאינו עמלק.

"משהו" מתרחש כרגע ואנחנו כל כך בארוע, שאין אנחנו עדיין מבינים ברורות מה קורה.

אז לדעתי, עכשיו הגיע הזמן להודות על מאמציהם של מאמיני שלוש הדתות הללו – כי להבנתי, מאמצים קטנים מצדנו עשויים להכריע: ברגע שמדינת ישראל תאמץ את לוח השנה הישראלי ובכך תמליך על עצמה את אל-והיה, היהדות תוכר כמובילה מוסרית ורוחנית, בעוד שלוש הטוענות מתעררות בגלל מעשי הזוועה של מאמיניהן או רפיסותן.

כיבושי הנצרות נבלמו בשואה והיא מתרוקנת ממאמינים. כיבושי האיסלאם נבלמו במלחמת התקומה גם אם מאמיניה עדיין מחפשים איך לפלוש למדינת ישראל, אך בחוסר הצלחה איתנו מתנפלים "בדרכי שלום" על מדינות הנצרות – שבוודאי יגיבו קשות. מאמיני המדע והמתריאליזם נבלמים בפסיכולוגיה ובפסיכיאטריה: המדע הוא יצירת הפאר של החילוניות, אשר רואה באדם כלי, אמצעי, גורם מוצלח הניתן לשכפול גנטי - תוך הרס הגיוון, שרק הוא מאפשר קיימות ועתיד. כפי שקרה לדתות עוצמתיות של מצרים, בבל (מיתרה וזוראסטר), יוון ורומי, קריסת שלושת הדתות העיקריות של היום תיקח עוד זמן, כנראה, אבל הכיוון כבר ברור: ברובד המוסרי, זה שעל פי היהדות קובע בהיחבא את מהלכי ההיסטוריה, הן כושלות כרגע - ואולי אפשר להן עוד לתקן? איני נביא כדי להגיד.

תודה לנוצרים על שהפיצו את השבוע ואת יום המנוחה השבועי בעולם כולו
בעזרת כוח צבאותיהם.

תודה על המוסלמים על שמפיצים בעולם כולו בעזרת התעמולתם השקרית את תמונת כיפת הזהב, אשר מגינה על אבן השתיה, עליה ארון הקודש שלנו הונח בקודש הקודשים, כאשר בתי המקדש שלנו היו קיימים⁴⁵.

תודה למדענים, אשר מאז הבנת המפץ הגדול מוכיחה כל פעם מחדש בגילוייה עד כמה הבנת בריאת העולם של תורתנו נכונה.

תודה לפסיכולוגים ולסוציולוגים, שמחקריהם מאששים שוב ושוב את תפיסות ההלכה התלמודית לגבי הפרט.

הכישלון הנראה לעין של שלוש הטוענות לכתרנו אינו מאפשר לנו הרבה בְּמָה להתגאות, וכדאי לנו לזכור שיש ליהדות עוד כברת דרך לפנינו לפני בוא זמן המשיח.

מרד או סרבנות

אופנה חדשה מתפרסמת בזמן האחרון במדינתנו: שומעים על ראשי תיבות או אנשים ממשיים שמכריזים על סרבנות לשרת בגלל סיבה כזו או אחרת, לרוב מצד אנשים שאין להם ממש תחליף מיידי בתפקידם⁴⁶. נראה שמטרת הכרזות אלה היא פגיעה ברוח העם או איום כדי לחבל במשילות.

תסמונת פלביוס ("יוספוס") נפוצה בכל דור כנראה, ותמיד אצל חלק מהאנשים בשלטון או שהיו בשלטון, כניסיון להתקרב ולהתחבב על שלטון זר תורן⁴⁷... שאגב כך בז להם, גם אם נעזר בהם על מנת לקלקל ליהודים.

כאשר יתברר אחרי בדיקה שאנשים אמיתיים עומדים אחרי שמות אלה, מבעלי מעמד של אזרח הם צריכים להפוך מיד לתושבים ולאבד את משרותיהם. בנוסף, חייבים לשלול את כל זכויותיהם הפנסיוניות וזכותם להחזיק רכוש מעבר למקום המגורים הפרטי בו נמצאים: כמחבלים לכל דבר, הם מנסים לפגוע במדינה נלחמת, לכן המדינה חייבת להתנכל בהם באותה מידה ולהתנהג עמם כאילו ניצחו וכול שאר האזרחים איבדו את עתידם בעקבות מעשיהם של הסרבנים – אבל אסור לפגוע בגופם, אין טעם להפעיל נגדם כל חוק ומשפט, כי פעלו נגד כל חוק ונגד כל מוסכמה חברתית.

⁴⁵ אמנם, רוב העולם סבור שכיפת הזהב היא מסגד אל-אקצה, ולא היא: היא משמשת הגנה לשריד הכי חשוב של בתי מקדשנו. כיפת הסלע היא מבנה די מרשים אולי, אבל מסגד אל-אקצה נמצא מדרום להר בית מקדשנו, גגו עשוי עופרת עפורה והיא אינה מפוארת כל כך – מה גם שלא ברור שמיקומה המפורסם הוא הנכון גם למוסלמים עצמם (לפני תפיסת הבכורה על ידי שליטי סוריה, המוסלמים חשבו שמסגד אל-אקצה נמצא בלב מדבר ערב הסעודית ולא היתה לו כל חשיבות פוליטית).

⁴⁶ ויתכן כי אלה רק שמועות או המצאות: נוכחנו שגם אנשים שנפטרו מזמן עדיין "חותמים" על עצומות מרד חדשות.

⁴⁷ ויכול בהחלט להיות שההבנה של יוספוס פלביוס היתה מציאותית לנוכח היכולות והמדיניות במשפחת פלביוס הרומית אז, אולם היא לא התקבלה על פי התפיסה הדתית-לאומית.

ומה קורה במטכ"ל?

קציני צה"ל בכל הרמות מעולים בטקטיקה: הם יודעים לנתח כל מצב, הם יודעים לזוז, להתאים את עצמם ואת התוכניות למצבים משתנים ולמצוא דפ"א מקוריות בהתאם לפקודות שקיבלו, להפעיל אמצעים מפתיעים. הם יודעים להוביל. כל זה נכון כל עוד קשר צמוד אליהם⁴⁸.

אולם משהו קורה להם כאשר הקשר הצמוד מתחלף ברל"שית והם יושבים רוב הזמן מאחורי מכתבה, מחוברים לשטח במכשירים עם מסכים ובטלפונים. נדמה כי באותו רגע הם מתנתקים מהמציאות, מהיחידות שהם אמורים להוביל. בתפקידים אלה, רוב הקצינים שהוכיחו ללא ספק יכולות מדהימות בקרב, חייבים ללמוד בן רגע להיות אסטרטגים ולהשאיר את ניהול הטקטיקה לדרגים זוטרים יותר... אלא שאסטרטגיה היא מקצוע שקצינינו לא למדו ולא תרגלו במשך שנים, היא מבט שונה על מציאות עתידית⁴⁹, לא פעם תיאורטית, והסיכונים שלה מתגלים רק כעבור שנים רבות. היא לא התאמה למציאות, כי היא יוצרת מציאות שלא היתה קיימת עד אז, ובוודאי אין לקבל תכתיבים ופקודות מנחות כשמתנסכים באסטרטגיה.

בקיצור, לא טוב שכל מי שבצבא ובשאר גורמי הבטחון פתאום צריך להתנהל עם רל"שית יהפוך מיד עם קבלת הדרגה או התפקיד לחבר מטכ"ל, או במעברו לאזרחות למנהל או למדינאי – אלא אם למד קודם כקורסי ניהול, מדיניות ואסטרטגיה, יתכן במשך כמה שנים, והשיל מעצמו את תרגולות והרגלי הטקטיקה. דוגמאות יסבירו: בהיסטוריה, אני מכיר רק שני קצינים שהפכו בהצלחה מטקטיקנים מעולים לאסטרטגים מצוינים: יוליוס קיסר ונפוליאון⁵⁰... כל האחרים שניסו, נכשלו כך או אחרת, נשארו טקטיקנים בלבד, אבל שניים אלה בהחלט הצליחו לשנות את העולם.

המצער הוא שברור כי קיימים בישראל קצינים המסוגלים להיות אסטרטגים, אלא שצבאות ישראל יודעים לסנן אותם החוצה ולחסום את דרכם ביעילות, כי כל ארגוני הבטחון בנויים אנשים דומים, בעלי רקע ויכולות דומות ואינם סובלים הצטיינות חריגה או יכולות שונות ממה שמורגלים לו בעצמם.

אלוף אינו פתאום "מבין" במדיניות החוץ עם קבלת הדרגה. אפשר אפילו שאינו "מבין" בביטחון! הוא יודע היטב ליישם ביטחון, אך מתי ואיפה למד את התיאוריות השונות בנושא⁵¹? מי היה מורו?

⁴⁸ הם אנשי ההווה או העבר, קצת כמו ציידים-לקטים, שהיו גאונים – אבל לא יכלו עדיין לדמיין עתיד שונה מהווה שחוו.

⁴⁹ כדי להמשיך בדימוי מההערה הקודמת, אסטרטג יותר דומה לחקלאי או לאיש תרבות עירונית, אשר כבר למד לתכנן דבר שלא היה קיים לפניו. אגב כך, אין לאסטרטגיה דבר עם "פוליטיקה" – כי זו טקטיקה בלבד! ⁵⁰ אצלנו, דוד המלך הוא היחיד שעולה בדעתי אשר ניסה להפוך מטקטיקן בתחילת חייו לאסטרטג בסופו, כאשר ביקש לתכנן בית מקדש. וחשוב לשים לב שאלו-הים לא הסכים לכך, כי באמת שתי תפיסות העולם מתנגשות והמעבר אינו פשוט.

⁵¹ בגלל זה, דווקא אזרח שלמד פילוסופיה, כגון משה ארנס או יובל שטייניץ, היה מצוין ואילו רוב בעלי הדרגות הגבוהות נכשלו למעשה בחיים שאחרי הצבא.

אצל האזרח הקטן, או דרישה לפרסום מלא :

מדי פעם שומעים על "דמי חסות", הצעות, מעשי שוד וגניבה במקומות שכוחי אל – כלומר, מחוץ למרכז גוש דן. לעולם לא בערוצי התקשורת המרכזיים, אגב, או בעיתונים הנפוצים. בשום אמצעי תקשורת איני רואה סיכום תקופתי של ההתקפות על ביטחון תושבי ואזרחי ישראל. אך תחושת הביטחון מפוכחת היא תנאי הכרחי לקיום חברה, תנאי בסיסי לכלכלה, תנאי חובה לבריאות נפשית. ביטחון הוא התוצר הראשון במעלה של הדמוקרטיה⁵². על כן, נחוץ לפרסם – מדי חודש לפחות? – טבלה מסכמת של התקיפות על הבטחון, לפי אזורים גסים⁵³ של הנושאים הבאים :

- מספר תקיפות בתוך המשפחה
- מספר הפגנות, תגרות וקטטות שהצריכו התערבות גוף בטחון כלשהו
- מספר תאונות דרכים שאינן נובעות מכשל טכני
- מספר מקרי אי-עצירה באור אדום או ליד תמרור "עצור"
- מספר מקרי כייסות וגניבות תיקים
- מספר מקרי תקיפות מיניות
- מספר גניבות רכב (כל סוגי הרכב ביחד, כולל כלים חקלאיים) ופריצות לרכב
- מספר מקרי פריצה לבתים
- מספר חבלות ברכוש – חקלאי, תעשייתי ואחר, מתקנים עירוניים, תמרורים וכדומה
- מספר גניבות סחורה חקלאית וגניבת בעלי חיים
- מספר גניבות תחמושת וצל"מ
- מספר הצעות ושריפות
- מספר פיגועים בגוף, כולל ניסיון נכשל לפגוע (אבן, בקת"ב, סכין, ירי, מטען)
- מספר יריות שלא במטווח או על מנת לפגוע בגוף (כלומר – יריות "באוויר")
- מספר מקרי איומים, סחיטה ודרישות לדמי חסות

מטרת הפרסום היא להמחיש לכלל התושבים והאזרחים הלא מעורבים ישירות את מידת הבטחון האמיתי בתוך המדינה. כמובן שהמחשה זו תהווה לחץ על קובעי המדיניות ועל גופי הבטחון השונים לבדוק היטב ולשפר את דרכי פעולתם והחלטותיהם.

הערת שוליים

מקובל להבחין בין שני סוגי מלחמות : מלחמת רשות ומלחמת חובה. ברשותך, אני מבקש להאיר בכמה משפטים את עמדתי בקשר להגדרות אלה.

⁵² וחינוך הוא התוצר הראשון במעלה של היהדות – איני חושב שביטחון גובר על חינוך או חינוך על ביטחון : לכן, שכר מנהל מוסד חינוכי חייב להיות זהה לשכר מח"ט ושכר מורה זהה לשכר מג"ד!

⁵³ גולן, גליל עליון, גליל תחתון, חוף מערבי בלי גוש דן, גוש דן, בקעה, שומרון, יהודה, ירושלים רבתי כולל בנימין, נגב צפוני, סובב עזה, שאר הנגב, ערבה.

מלחמת רשות היא תוצאה של רצון אחד הצדדים בלבד, וסיבתה היא לרוב קשורה למושגים ערטילאיים של כבוד, של פחד מדומה או של "זכות" להפעיל כוח כדי להשיג מטרה כלשהי. סוג זה של מלחמה נובע מתרבות של האשמה ושל יחוס חשיבות יתר של השליטים לעצמם ויכולותיהם. בטווח הארוך, הוא תמיד מביא בסופו של דבר לאובדן התוקף עצמו. חוקי המלחמה המודרניים מתייחסים לסוג זה בלבד.

מלחמת חובה, או "אין ברירה", שונה בתכלית. היא תמיד תגובה להתקפה על ידי גורם עוין חיצוני (שיזם מצידו יזם מלחמת רשות), לכן אין חוק, בינלאומי או מדינתי, שעשוי להגביל סוג זה של מלחמת התגוננות, למרות שמדובר ב"חיים או מוות". התוצאה המוסרית המועדפת של מלחמת חובה היא מיגור והרס מוחלט של התוקפן, אך אין כל ערובה להצלה של המותקף.

קריאה לפעולה בנושא חובת ההתגוננות

אם דברי נראים לך, כדאי לכתוב לחבר הכנסת המועדף עליך, בכתב ידך כמובן, בסגנון זה:

אני [שמי, בן אבי (משפחה?) ואמי (לבית משפחתה?)] מ[שכונתי בישוב מגורי], אזרח וריבון בארץ, מבקש ממך כנציגי בכנסת ישראל לפעול לקביעת עקרונות והגדרות אלה ולהשגת מטרות אלה:

- אני מחייב ניצחון ברור ובולט על כל התוקף אותנו, גם במונחים של אויבינו עצמם.
- אין בין התוקפים את ישראל שום "חפים משפע" או "לא מעורבים".
- חייבים אנחנו לתבוע ולקבל פיצויים מוחשיים מכל התוקף אותנו בדיבורים או במעשים, ומכל המסייע לתוקפים אותנו.
- מנהיגי אויבינו צריכים לשלם בחייהם על מעלליהם. אסור לתת למשפחותיהם להרוויח רכוש, כספים או מעמד: אם ישרדו, כמו זרש, הם צריכים לחיות חסרי כל, ורכושם יועבר למשפחות קורבנותינו.
- אין לשקם את אויבינו כל עוד שרידיהם נמצאים בקרבנו או בקרבתנו.
- אין לאפשר הפצת חומרי לימוד גנועים באנטישמיות או אנטי-ציונות.
- אין ליבא מוצרים שביכולתנו לייצר אך תושב או אזרח ישראלי לא יתאמץ בהם.
- אין לספק מים לתושבי רצועת עזה, או כל מקום אחר, כל עוד הם מתאמצים לזהם על ידי מניעת טיהור שפכים.
- האיום הגרעיני מחייב ביזור מטרות ופיזור אוכלוסייה: הוא מחייב סיפוח חוקי וישוב יהודים של מחוזות שומרון, יהודה ועזה למדינת ישראל, בדיוק כפי שהגולן סופח לנוכח התוקפנות הסורית. לנוכח תוקפנות לבנון, עלינו לספח את כל דרום לבנון, כולל עמק עיון, למדינת ישראל. ואם מדינות אחרות גובלות אותנו שוב יתקפו אותנו, גם אלה יהפכו למחוזות של מדינת ישראל.
- אני מחייב פרסום חודשי לפחות של סיכומי הפרות הבטחון.

משוב או שאלות למשאל-עם לא רשמי

להלן שאלות ממוקדות בנושא 'זכות להתגונן' במדינת ישראל של חלומותיך ותקוותיך, ממש לא של אילוצים או של מציאות! (ואפשר להוסיף שאלות בתחתית העמוד). רצוי לענות לפי רצונך לתיקון העתיד, ללא התחשבות בעמדה מפלגתית או דתית, או בהשפעת כלי תקשורת.

נא להעתיק את השאלות, למחוק את התשובות המיותרות ובכך לסמן את תשובתך האישית ולשלוח כקובץ word או excel קטן לכתובת הדוא"ל kirtsonenu@walla.co.il לשם חישוב סטיסטי בראש חודש .

טוב לזכור שמדובר בשאלון לא רשמי, אך במטרה למנוע זיופים על ידי שכפול לא הוגן של תשובות, רצוי להוסיף את שמך ומקום מגוריך בתחתית המשאל.

שאלון משאל-עם 12

12-1	משמעת, הכרעה וניצחון הם ערכי צה"ל וכל ארגוני הביטחון.	כן	לא	דלג
12-2	אסור לבעלי דרגה בכל ארגוני הביטחון להתבטא באמצעי התקשורת בנושאי מדיניות, משילות או פוליטיקה, כל זמן שירותם הפעיל.	כן	לא	דלג
12-3	אין בין הקמים עלינו "חפים מפשע" או "לא מעורבים" מרגע שיודעים לדבר.	כן	לא	דלג
12-4	דין אויבינו מיתה.	כן	לא	דלג
12-5	מנהיגי התוקפים אותנו חייבים לשלם בחייהם על מעלליהם.	כן	לא	דלג
12-6	בסיום המערכה נגד הקמים עלינו, חייבים לרושש את משפחות מנהיגיהם ומקורביהם – ונכסיהם יועברו לזכות קורבנותיהם.	כן	לא	דלג
12-7	אם נשאר בחיים, כל התוקף אותנו, מעשית או מילולית, חייב לשלם פיצוי למדינת ישראל.	כן	לא	דלג
12-8	כל עוד נמצאים שארית אויבינו במקומותיהם, אין לשקם את הריסותיהם ואין לאפשר שיקומן על ידי אחרים.	כן	לא	דלג
12-9	אחרי עזיבת אויבינו המובסים, חייבים לשקם ולישב את ישוביהם באזרחים ישראלים בלבד.	כן	לא	דלג
12-10	אין לספק ואין לאפשר כל סיוע "הומניטרי" לאויבינו.	כן	לא	דלג
12-11	כל המלמד או מפיץ אנטישמיות או אנטי-ציונות מוגדר אויב וחייבים לנשלו מכל ולחסלו.	כן	לא	דלג
12-12	אין אדם נולד פליט.	כן	לא	דלג
12-13	"חוקים בינלאומיים" אינם קיימים כל עוד אין פרלמנט בינלאומי ואין בחירות בינלאומיות.	כן	לא	דלג
12-14	גם "דין בינלאומי" הוא בדיה של פוליטיקת כוח בלבד.	כן	לא	דלג

שמי: , אזרח/ית וריבון, גר/ה בישוב או בשכונה.....